

RECHTSPRAAK

Eindarrest na bewijsopdracht over hoogte loonvordering van bouwvakker.

Zie ook: AR 2019-1024

Feiten

Werknemer is in 1986 in dienst getreden bij Westerman. Op de arbeidsovereenkomst is de cao voor de Bouwnijverheid van toepassing. Werknemer heeft bij brief van 10 juli 2017 de arbeidsovereenkomst opgezegd per 27 augustus 2017. Werknemer heeft in week 31 van 2017 vier dagen gewerkt en één dag verlof genoten ten laste van het Tijdsparfonds. In de weken 32, 33 en 34 heeft hij vakantie genoten. Het loon over de weken 31, 32 en 33 van 2017 heeft Westerman geheel onbetaald gelaten. Over week 34 heeft Westerman een bedrag van € 195,88 netto uitgekeerd. Werknemer heeft Westerman aangemaand het (volledige) salaris te voldoen over de weken 31 tot en met 34. Werknemer heeft in eerste aanleg uitbetaling van het loon gevorderd. De kantonrechter heeft de vorderingen grotendeels toegewezen. Westerman vordert in hoger beroep vernietiging van de vonnissen en daarnaast dat werknemer wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag aan loon dat correspondeert met het negatieve saldo aan vakantie-, verlof- en/of roostervrije dagen. Werknemer vordert, naast bekrachtiging van het vonnis, betaling van de prestatietoeslag en nettostorting van het Tijdsparfonds. Eerder heeft het hof partijen in de gelegenheid gesteld zich bij akte nader uit te laten over de door werknemer in 2017 opgebouwde en opgenomen verlofuren en de afdrachten die hebben plaatsgevonden aan het Tijdsparfonds. Westerman heeft op 12 november 2019 een akte genomen en werknemer heeft op 17 december 2019 een antwoordakte genomen.

Oordeel

Het hof overweegt dat Westerman aan de bewijsopdracht heeft voldaan door een overzicht opgesteld door de accountant over te leggen. Dit overzicht begint bij beide categorieën met een negatieve stand en dit is door werknemer niet aangevochten. Indien het hof de eindstanden van de accountant van respectievelijk +17,21 uur (snipperuren) en -48,92 (roostervrij) corrigeert met de negatieve beginstanden van respectievelijk 34,89 (snipperuren) en 47,12 uur (roostervrij) resteert een totaaltegoed van 50,3 uur $((17,21 + 34,89) + (- 48,92 + 47,12))$. Uit het voorgaande volgt dat werknemer aan overige verlofuren nog 50,3 uur beschikbaar had, zodat hij per saldo voor 18,93 uur van de genoten vakantie niet beschikte over opbouw van vakantie- en of verlofuren en hij voor die uren geen doorbetaling van loon kon vorderen en de kantonrechter voor dat deel zijn vordering ten onrechte heeft toegewezen. Het hof zal, opnieuw rechtdoende, deze 18,93 uur in mindering brengen op de gevorderde

doorbetaling van 152 uur, zodat per saldo toewijsbaar is $(152 - 18,93 =) 133,07$ uur, tegen het niet bestreden uurloon van € 15,90, derhalve neerkomende op een bedrag van € 2.115,81.

Vervolgens oordeelt het hof dat werknemer onvoldoende heeft toegelicht dat hij ook bij het opnemen van vakantie- en verlofuren recht heeft op prestatietoeslag. Deze toeslag zal daarom niet worden toegewezen. Verder heeft Westerman overeenkomstig de bewijsopdracht een overzicht van wekelijkse afdrachten aan het Tijdsparfonds in het geding gebracht, waaruit blijkt dat Westerman ten behoeve van werknemer in 2017 € 4.439,23 in het Tijdsparfonds heeft gestort. Hieruit blijkt dat over de weken 31 tot en met 33 geen afdracht aan het Tijdsparfonds heeft plaatsgevonden. Het hof zal de vordering van werknemer betreffende de afdrachten over die weken alsnog toewijzen, tot een bedrag van € 60,82 aan vakantietoeslag per week, € 49,22 aan tijdsparfondsdagen per week en € 24,17 aan tijdsparfonds duurzame inzet per week, een en ander conform eerdere afdrachten per week in 2017.

Voor zover werknemer aanspraak maakt op marginaal hogere bedragen, acht het hof zijn berekening niet inzichtelijk. Het hof zal het vonnis waarvan beroep vernietigen behoudens de daarin opgenomen proceskostenveroordeling en Westerman veroordelen om aan werknemer te betalen € 2.115,81 aan achterstallig loon over de betreffende weken in 2017.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-02-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:1100

Zaaknummer: 200.248.926/01

Rechters: J.H. Kuiper, W.F. Boele en M. Willemse

Advocaten: J.T. Schlepers en L. Wimmenhove

Wetsartikelen: 7:626 BW en 323 Rv